

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

वासुदेवेस्थितेचापिद्रोणपुत्रं प्रशंससि ॥ यः कलां षोडशीं पूर्णां धनं जयनतेर्हति ॥ १७ ॥ स्वयमेवात्मनो दोषान्ब्रुवाणः किन्नलज्जसे ॥ दारयेयं महीं क्रोधाद्वि
किरेयंच पर्वतान् ॥ १८ ॥ आविध्यैतां गदां गुर्वीं भीमां कांचनमालिनीं ॥ गिरिप्रकाशान्क्षितिजान्भजेयमनिलोयथा ॥ १९ ॥ द्रावयेयं शरैश्चापि सेंद्रान्देवा
न्समागतान् ॥ सराक्षसगणान्यार्थसासुरोरगमानवान् ॥ २० ॥ सत्त्वमेवं विधं जानन् भ्रातरं मां न र्षभ ॥ द्रोणपुत्राद्भयं कर्तुं नार्हस्यमितविक्रम ॥ २१ ॥ अथ
वातिष्ठवीभत्सोसहसर्वैः सहोदरैः ॥ अहमेतं गदापाणिर्जेष्याम्येको महाहवे ॥ २२ ॥ ततः पांचालराजस्य पुत्रः पार्थ मथाब्रवीत् ॥ संक्रुद्धमिव नर्दतं हिरण्यकशि
पुर्हरिं ॥ २३ ॥ धृष्टद्युम्न उवाच ॥ बीभत्सो विप्रकर्माणि विदितानि मनीषिणां ॥ याजनाध्यापनेदानं तथा यज्ञप्रतिग्रहौ ॥ २४ ॥ षष्ठमध्ययनं नाम तेषां कस्मि
न्प्रतिष्ठितः ॥ हतो द्रोणो मया त्वेवं किं मां पार्थ विगर्हसे ॥ २५ ॥ अपक्रांतः स्वधर्माच्चक्ष्वात्रधर्मव्यपाश्रितः ॥ अमानुषेण हंत्यस्मान्स्त्रेण क्षुद्रकर्मकृत् ॥ २६ ॥ त
थामायां प्रयुजानमसत्स्यं ब्राह्मणब्रुवं ॥ माययैव निहन्याद्यो न युक्तं पार्थ तत्र किं ॥ २७ ॥ तस्मिंस्तथामया शस्ते यदि द्रोणाय नीरुषा ॥ कुरुते भैरवं नादं तत्र किं म
म हीयते ॥ २८ ॥ न चाद्भुतमिदं मन्ये यद्वौणिर्युद्धं संज्ञया ॥ घातयिष्यति कौरव्यान्परित्रातुमशक्नुवन् ॥ २९ ॥ यच्च मां धार्मिको भूत्वा ब्रवीषि गुरुघातिनं ॥ तदर्थं महमु
त्पन्नः पांचाल्यस्य सुतो नलात् ॥ ३० ॥ यस्य कार्यं मकार्यं वा युध्यतः स्यात्स मरणे ॥ तं कथं ब्राह्मणं ब्रूयाः क्षत्रियं वा धनं जय ॥ ३१ ॥ यो ह्यनस्त्रविदो हन्याद्ब्रह्मास्त्रैः
क्रोधमूर्छितः ॥ सर्वोपायैर्न सकथं वध्यः पुरुषसत्तमः ॥ ३२ ॥ विधर्मिणं धर्मविद्धिः प्रोक्तं तेषां विषोपमं ॥ जानन् धर्मार्थं तत्त्वज्ञ किं मामर्जुन गर्हसे ॥ ३३ ॥ नृशं
सः समयाक्रम्य रथ एव निपातितः ॥ तन्मामतिं धं बीभत्सो किमर्थं नाभि नंदसे ॥ ३४ ॥ कालानलसमं पार्थ ज्वलनार्कं विषोपमं ॥ भीमं द्रोणशिरश्छिन्नं न प्रशं
ससि मे कथं ॥ ३५ ॥ यो सौममैव नान्यस्य बांधवान्युधिजघ्निवान् ॥ छित्वा पितस्य मूर्धानं नैवास्मि विगतज्वरः ॥ ३६ ॥ तच्च मे कृतं ते मर्मयन्त तस्य शिरो मया ॥
निषादविषये क्षिप्तं जयद्रथ शिरो यथा ॥ ३७ ॥ अथावधश्च शत्रूणामधर्मः श्रूयतेर्जुन ॥ क्षत्रियस्य हि धर्मो यं हन्याद्वन्येत वा पुनः ॥ ३८ ॥ स शत्रुर्निहतः संख्ये म
या धर्मेण पांडव ॥ यथा त्वया हतः शूरो भगदत्तः पितुः सखा ॥ ३९ ॥ पितामहं रणे हत्वा मन्यसे धर्ममात्मनः ॥ मया शत्रौ हते कस्मात्पापे धर्मं न मन्यसे ॥ ४० ॥ सं
बंधावनतं पार्थ न मां त्वं वक्तुमर्हसि ॥ स्वगात्रकृतसोपानं निषण्णमिव दंतिनं ॥ ४१ ॥